

камара момчетии, едно става, друго пада, едно се смѣе, друго плаче. . . . А навалица голѣма, почти отъ цѣло село момчета бѣхъ събрани тука. Казахъ, че бѣше на сѣщия денъ на колада, помня добръ, защото и азъ бѣхъ тамъ, додѣто веселбата бѣше обща, тѣй като никой никого не закачеше, не докачеше, ето че се зададе една тѣлна момци на чело бѣше Пею.

— Тѣзи трѣба тѣзи нощъ да сж биле коладници, каза една бабичка, като ги видѣ че се кландукатъ, кой знае отъ пиене или отъ неспане.

— На таквизи коладници сопа, сопа, проговори друга.

— Защо бе, бабо, попита една булка.

— Защото прѣзъ която къща поминахъ, то гачи ли цигане поминавахъ: не пастърма, не кървавици, не наденици оставихъ.

— Цѣла нощъ трѣба да сж плюскале, каза друга бабичка.

— Камане и дърва да плюскатъ, не ли ги видишъ, кандилъ, слѣпи, пиени.

— Бре! момчета, дайте тука и на насъ шейня да се полезгаме, извика бясния прѣдводителъ на развеселената тѣла.

Дѣца, момчета, нарамчихъ си шейнитѣ и се разбѣгахъ. Тѣмъ е тя въ таково врѣме много скъпа и драга, а знаятъ че ако шейнитѣ имъ влѣзатъ въ ржцѣтѣ на тия дъртаци, здрави не ще останатъ.

Лудетинитѣ едва можихъ отъ двѣ момчета на сила да откачатъ изъ ржцѣтѣ имъ шейнитѣ.

— Съ двѣ шейни, кой по-прѣди ще се плезга, каза единъ отъ тѣлната.

— Чувате ли, извика Пею, азъ да ви науча на единъ умъ, хемъ и джумбюшъ ще направимъ: да отковемъ хе! отъ онзи хамбаръ една дебела дъска, да я изнесемъ горѣ на връхъ баиря, да подложимъ едната шейна отъ